

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jiřího Lífky v právní věci žalobce: **ČAS – SERVICE a. s.**, se sídlem Znojmo, Dobšická 2295/2, IČ 46346716, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem Praha 1, nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, IČ 66003008, o žalobě proti rozhodnutí ministra dopravy ze dne 6. 6. 2011, č. j. 34/2010-510-RK/3,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá moderace pokuty, která mu byla uložena rozhodnutím Ministerstva dopravy, odborem silniční infrastruktury, ze dne 26. 7. 2010, č. j. 92/2009-110-SDOS/23, a to ve výši 80.000,- Kč za naplnění skutkové podstaty jiných správních deliktů uvedených v ust. § 35 odst. 1 písm. h) a ust. § 35 odst. 2 písm. e) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě. Výše uložená pokuta byla potvrzena rozhodnutím ministra dopravy ze dne 6. 6. 2011, č. j. 34/20110-510-RK/3.

Žalobce nezpochybňuje zjištěný skutkový stav, pouze namítá, že nebyly dostatečně zohledněny okolnosti případu při ukládání pokuty, když částka uložené pokuty je s ohledem na okolnosti případu nepřiměřeně vysoká.

Žalobce je sankcionován za případ, kdy pouze na jedné mezinárodní autobusové lince 000 389 Praha – Dubrovník nedodržel dobu odjezdu z Prahy (místo v 12.00 hod. odjížděl autobus v 13.00 hod.) a v tomto se lišil schválený jízdní řád od neschváleného. Tímto jednáním dopravce nedošlo ke škodě, jelikož ke škodě totiž dojít ani nemohlo, neboť spoj nemohl žádný účastník přepravy zmeškat, a na lince, kdy přeprava z výchozí do cílové stanice trvá cca 15 hodin, může tento časový rozdíl představovat i obvyklé zpoždění.

Žalobce se dlouhodoběji snažil o změnu jízdního řádu na předmětné lince, avšak o jeho žádosti nebylo ze strany Ministerstva dopravy dlouhodobě rozhodnuto, a nebylo tak možné dosáhnout optimálnější doby pro provoz dané linky. Došlo tak k administrativnímu pochybení, kdy dispečink již byl informován o možném pozdějším odjezdu spoje, avšak takto

upravený jízdní řád ještě nebyl předložen ke schválení. S ohledem na to, že nedošlo k žádné stížnosti, žalobce toto administrativní pochybení nezjistil včas.

Ekonomická výnosnost předmětné linky byla v roce 2009 v podstatě nulová. Při posuzování ekonomické situace nelze vycházet z hodnoty základního kapitálu společnosti žalobce, neboť tato informace nemá vypovídací hodnotu ve vztahu k aktuální ekonomické situaci subjektu. Žalobce v posledních letech nedosahuje zisku, ale vykazuje ztrátu, a to za rok 2008: -4.327,- tis. Kč, za rok 2009: -3.901,- tis. Kč, za rok 2010: -1.430,- tis. Kč).

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce vypravil na výše uvedené mezinárodní lince celkem 27 spojů, v období od 19. 12. 2008 do 19. 6. 2009, a tedy opakovaně na lince provozoval dopravu mimo období provozu stanovené schváleným jízdním řádem. Schválený jízdní řád navíc nebyl předán právnické osobě pověřené vedením CIS a v důsledku toho nebyl v CIS uveden. Žalobce tedy nebyl sankcionován pouze za ojedinělý případ, ale za dlouhodobě trvající protiprávní jednání, k čemuž bylo odpovídajícím způsobem přihlédnuto při ukládání výše pokuty. Na druhé straně správní orgán přihlédl při ukládání výše pokuty jako k polehčující okolnosti ke skutečnosti, že protiprávním jednáním žalobce nebyla způsobena škoda v mezinárodní silniční dopravě. Za oba sbíhající se správní delikty byla žalobci uložena pokuta ve výši 80.000,- Kč, což je pokuta při dolní hranici zákonné sazby.

Žalovaný nepochybně, že se žalobce snažil o změnu jízdního řádu na uvedené lince a podal žádost o změnu, avšak spočívající pouze v časovém posunu odjezdu spoje z Prahy, a to z 12.00 hod. na 13.00 hod. Předložená změna se netýkala toho, že by žalobce požadoval povolení celoročního provozu předmětné linky.

Co se týče ekonomické situace žalobce a tvrzeného likvidačního charakteru uložené pokuty, vycházel správní orgán před stanovením výše pokuty z veřejně dostupných informací (z výpisu z obchodního rejstříku), z nichž zjistil, že žalobce má základní kapitál ve výši 67.838.000,- Kč. Nahlédnutím do insolvenčního rejstříku bylo ověřeno, že v době rozhodování o výši pokuty nebyl na žalobce podán žádný insolvenční návrh. Dále je třeba vzít v potaz, že podle ust. § 4a zákona o silniční dopravě je každý dopravce povinen při provozu vnitrostátní nebo mezinárodní silniční dopravy autobusy prokázat finanční způsobilost. Ta se prokazuje obchodním majetkem, objemem dostupných finančních prostředků, provozním kapitálem a rezervami na 12 měsíců provozu, a to ve výši 330.000,- Kč pro první vozidlo a 180.000,- Kč pro každé další vozidlo. Nahlédnutím do centrálního registru dopravců bylo zjištěno, že žalobce pro kalendářní rok 2010 prokázal finanční způsobilost k celkem 14 vozidlům. V kalendářním roce 2010 činil obrát žalobce bezmála 20 milionů Kč, tudíž uložená pokuta ve výši 80.000,- Kč představuje v celkovém ročním obrátu nevýznamné procento (cca 0,5 %), které samo o sobě nemůže způsobit žalobci nenahraditelnou újmu. Uložení pokuty za správní delikty ve výši 80.000,- Kč je ve vztahu k charakteru deliktního jednání a k poměrům žalobce zcela přiměřené a nemá likvidační charakter.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Rozhodnutím Ministerstva dopravy, odbor silniční dopravy, ze dne 26. 7. 2010, č. j. 92/2009-110-SDOS/23, bylo shledáno, že žalobce porušil ust. § 17 odst. 6 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 7 odst. 5 vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 388/2000 Sb., o jízdních řádech veřejné linkové osobní dopravy, když jako dopravce nezajistil, aby jízdní řád na mezinárodní autobusovou linku 000 389 schválený Ministerstvem dopravy dne 19. 6. 2007 byl neprodleně po schválení předán

právnícké osobě pověřené vedením celostátního informačního systému o jízdních řádech, když schválený jízdní řád nebyl do dne 29. 4. 2010 předán právnícké osobě pověřené vedením celostátního informačního systému o jízdních řádech, čímž tedy došlo k naplnění skutkové podstaty jiného správního deliktu uvedeného v ust. § 35 odst. 1 písm. h) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a dále porušil ust. § 18 písm. c) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, když jako dopravce v období od 19. 12. 2008 do 19. 6. 2009, konkrétně ve dnech 19. 12. 2008, 21. 12. 2008, 2. 1. 2009, 4. 1. 2009, 16. 1. 2009, 18. 1. 2009, 30. 1. 2009, 1. 2. 2009, 13. 2. 2009, 15. 2. 2009, 27. 2. 2009, 1. 3. 2009, 13. 3. 2009, 15. 3. 2009, 27. 3. 2009, 29. 3. 2009, 10. 4. 2009, 12. 4. 2009, 24. 4. 2009, 26. 4. 2009, 8. 5. 2009, 10. 5. 2009, 22. 5. 2009, 5. 6. 2009, 7. 6. 2009, 12. 6. 2009 a 19. 6. 2009, vypravil na mezinárodní autobusové lince 000 389 27 spojů v rozporu se schváleným jízdním řádem, čímž tedy došlo k naplnění skutkové podstaty jiného správního deliktu uvedeného v ust. § 35 odst. 2 písm. e) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, za což byla žalobci uložena pokuta ve výši 80.000,- Kč. V odůvodnění rozhodnutí bylo uvedeno, že v souladu s ustanovením § 18 písm. c) zákona o silniční dopravě je dopravce povinen provozovat dopravu podle schváleného jízdního řádu, smluvních přepravních podmínek a tarifu. Podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. e) Zákona o silniční dopravě je MD oprávněno uložit dopravci pokutu až do výše 500.000,- Kč, jestliže provozuje linkovou osobní dopravu bez schváleného jízdního řádu nebo opakovaně nedodržuje schválený jízdní řád. V době konání předmětných kontrol, jakož i v období sledovaném v přehledu spojů poskytnutém společností ČSAD Praha holding a.s., byla pro mezinárodní osobní autobusovou linku 000 389 PRAHA (CZ) - DUBROVNIK (HR) platná licence k provozování mezinárodní linkové osobní dopravy, č. j. 71/2007-110- SDOS/13, vydaná MD dne 19. 6. 2007, a to splatností od 1. 7. 2007 do 1. 7. 2012, přičemž její součástí je i schválený jízdní řád. Pro celé sledované období od 19. 12. 2008 do 19. 6. 2009 byl v účinnosti jízdní řád (č. 71/2007-110-SDOS/13,14) schválený MD dne 19. 6. 2007, a to s platností do 1. 7. 2012. Dle tohoto schváleného jízdního řádu je dopravce, tj. účastník řízení, povinen vypravovat spoje na mezinárodní autobusové lince 000 389 PRAHA (CZ) » DUBROVNIK (HR) každý rok po dobu platnosti tohoto jízdního řádu výhradně v termínech od 27. 6. do 7.9. Čas odjezdu spojů z České republiky je stanoven v rozsahu výše uvedeného termínu na každý pátek ve 12:00 hod. Z uvedených skutečností tedy vyplývá, že účastník řízení je oprávněn na této lince vypravovat spoje po dobu platnosti tohoto jízdního řádu výlučně a jedině v termínech od 27. 6. do 7.9. A contrario není možné, aby účastník řízení vypravoval autobusy na této předmětné lince mimo uvedené časové období. Přehled spojů za období od 19. 12. 2008 do 12. 6. 2009 poskytnutý společností ČSAD Praha holding a.s. dále potvrzuje, že účastník řízení v tomto sledovaném období vypravil minimálně 26 spojů na mezinárodní autobusové lince OOP 389 PRAHA (CZ) - DUBROVNIK HR). Jelikož účastníkem řízení byly vypraveny spoje na této mezinárodní autobusové lince mimo termín uvedený na schváleném jízdním řádu, postupoval, resp. jednal, v rozporu se schváleným jízdním řádem, a to dokonce opakovaně. Dále účastník řízení neprodleně nepředal jízdní řád schválený MD dne 19. 6. 2007 na předmětnou linku 000 389 právnícké osobě pověřené vedením CIS (viz. záznam o nahlížení do celostátního informačního systému ze dne 29. 4. 2010). Pověřenému správci CIS byl ze strany účastníka řízení naposledy postoupen jízdní řád schválený na období od 10. 12. 2006 do 8. 12. 2007. Vzhledem ke skutečnosti, že jízdní řád byl MD schválen dne 19. 6. 2007, měl účastník řízení takto schválený jízdní řád neprodleně, tj. bez zbytečných průtahů, předat pověřenému správci CIS. Účastník řízení nicméně tak do 29. 4. 2010, tj. bezmála po třech letech po vzniku příslušné povinnosti, neučinil. Při rozhodování o výši pokuty správní orgán v souladu s ust. § 36 odst. 2 zákona o silniční dopravě přihlížel k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání, jakož i k rozsahu způsobené škody. V projednávané věci se jedná o pochybení, které závažným způsobem porušuje povinnost dopravce provozovat dopravu na mezinárodní autobusové lince dle schváleného jízdního řádu. Jedná se o jednu z

klíčových povinností dopravců, která má za cíl především ochraňovat oprávněné zájmy cestujících, aby v souladu se zásadou konzistentnosti a předvídatelnosti schválených jízdních řádů věděli, kdy jsou jednotlivé spoje provozovány. Pokud je doprava provozována v rozporu se schváleným jízdním řádem, tj. např. i v době, kdy žádné spoje nesmějí být dopravcem vypravovány, může ze strany účastníka řízení docházet k narušování hospodářské soutěže na příslušném relevantním trhu mezinárodní autobusové dopravy, resp. tímto jednáním může získat oproti jiným dopravcům neoprávněnou a neopodstatněnou ekonomickou výhodu. Ze strany účastníka řízení se nejednalo o jednorázový, výjimečný excés (vybočení) ze stanovených povinností, ale naopak se jedná o dlouhodobě, tj. o minimálně šest měsíců, trvající protiprávní jednání, kteréžto bylo (jako přitěžující okolnost) odpovídajícím způsobem zohledněno správním orgánem při ukládání výše pokuty. Správním orgánem bylo dále nahlédnutím do centrálního registru dopravců vedeného ve smyslu ustanovení § 34c zákona o silniční dopravě zjištěno, že účastníkovi řízení nebyla k dnešnímu dni udělena žádná pokuta za porušení zákona o silniční dopravě v oblastní mezinárodní silniční dopravě, tj. v tomto konkrétním případě se jedná o první pokutu za porušení tohoto zákona v mezinárodní silniční dopravě. Správní orgán závěrem dodává, že mu není známa žádná skutečnost, která by nasvědčovala tomu, že by shora popsáním protiprávním jednáním účastníka řízení byla způsobena jakákoliv škoda v mezinárodní silniční dopravě. Na základě všech shora popsanych skutečností, kterými se správní orgán při své úvaze o výši pokuty řídil, uložil správní orgán účastníkovi řízení pokutu ve výši 80.000,- Kč, tj. v dolní polovině sazby možné výše pokuty, kterou je správní orgán oprávněn ve smyslu ust. § 35 odst. 2 písm. e) zákona o silniční dopravě uložit.

Rozhodnutím ministra dopravy ze dne 6. 6. 2011, č. j. 34/2010-510-RK/3, byl zamítnut rozklad žalobce a rozhodnutí Ministerstva dopravy, odbor silniční dopravy, ze dne 26. 7. 2010, č. j. 92/2009-110-SDOS/23, potvrzeno. Návrhu žalobce na snížení pokuty nebylo vyhověno, neboť se dopustil porušení jedné z klíčových povinností dopravce provozujícího mezinárodní linkovou dopravu. Provozování linkové dopravy je regulováno jednak udělením licence a dále též schvalováním jízdního řádu, přičemž v mezinárodní dopravě musí být navíc respektovány podmínky stanovené úřadem státu, na jehož území je linka vedena, a schválený jízdní řád tvoří nedílnou součást licence pro provozování mezinárodní linky. Stanovení podmínek pro provozování dopravy v licenci a nutnost schválení jízdního řádu nejsou samoučelnými a porušení povinnosti dopravce spočívající v nedodržení podmínek stanovených v licenci a provozování dopravy na lince v rozporu se schváleným jízdním řádem je kvalifikováno jako závažnější správní delikt, za který lze ve smyslu ust. § 35 odst. 2 zákona č. 111/1994 Sb. uložit dopravci pokutu až do výše 500.000,- Kč. Uložená pokuta ve výši 80.000,- Kč se pohybuje při dolní hranici zákonné sazby a takto nízkou pokutu lze odůvodnit jen tím, že se jedná o dlouholetého dopravce, který se doposud při provozování dopravy nedopustil žádného správního deliktu a ani nebyl prokázán vznik konkrétní škody. K námitce žalobce ohledně likvidačního charakteru uložené pokuty žalovaný uvedl, že výše základního kapitálu účastníka podle obchodního rejstříku činí 67.838.000,- Kč a že účastník prokázal pro kalendářní rok 2010 finanční způsobilost ve smyslu ust. § 4a zákona č. 111/1994 Sb. pro 14 vozidel. Lze tedy bezpečně vyloučit, že by pokuta uložená v dané výši mohla mít pro žalobce likvidační charakter. Argument účastníka o nepoměru výše uložené pokuty je účelový, neboť sám žalobce tvrdil faktický zájem cestujících o provoz předmětné linky i mimo schválené období. Těžko si tak lze představit, že by provoz na uvedené lince nebyl profitabilní.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle ust. § 35 odst. 1 písm. h) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění účinném do 31. 12. 2010 (dále jen „zákon o silniční dopravě“), *dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 100.000,- Kč dopravci, který nepředloží jízdní řád ke schválení ve stanovené lhůtě, nedodrží způsob předložení jízdního řádu ke schválení určený příslušným dopravním úřadem, nepředloží schválený jízdní řád mezinárodní linkové dopravy do celostátního informačního systému o jízdních řádech.*

Podle ust. § 35 odst. 2 písm. e) zákona o silniční dopravě, *dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 500.000,- Kč dopravci, který provozuje linkovou osobní dopravu bez schváleného jízdního řádu nebo opakovaně nedodržuje schválený jízdní řád.*

Podle ust. § 36 odst. 2 zákona o silniční dopravě, *při stanovení výše pokuty a kauce se přihlíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a k rozsahu způsobené škody.*

Soud může v souladu s ust. § 78 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), upustit od uloženého trestu nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, byl-li trest uložen ve zjevně nepřiměřené výši, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě. Užitím moderačního práva soud nahrazuje správní uvážení správního orgánu, tedy je pro takový případ nadán vlastním uvážením a může zasáhnout do výše trestu, jako by jej sám uděloval. Moderační právo soudu má však místo pouze tam, kde je postih za spáchaný správní delikt zjevně nepřiměřený (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2004, č. j. 10 Ca 250/2003-48). V rámci moderačního práva soud zkoumá, zda nedošlo k excesu při individualizaci trestu, tedy zda a jak bylo přihlédnuto ke všem specifikům konkrétního případu a zda byl v rámci zákonné trestní sankce vybrán pro pachatele takový druh trestu a v té výměře, která splní účel trestu a není zjevně nepřiměřená. Při posuzování konkrétní závažnosti správního deliktu není hlavním kritériem skutková podstata deliktu, ale především intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2010, č. j. 7 As 71/2010-97 a ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36). Smyslem a účelem moderace není hledání „ideální“ výše sankce soudem místo správního orgánu, ale její korekce v případech, že by sankce, pohybující se nejen v zákonném rozmezí a odpovídající i všem zásadám pro její ukládání a zohledňující kritéria potřebná pro její individualizaci, zjevně neodpovídala zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce. V případě sankcí z obecných hledisek méně závažných proto bude moderace sankce zpravidla vzácnější než v případě sankcí výrazných (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012-23).

Jelikož soud po provedeném dokazování správním spisem došel k závěru, že skutkový stav projednávané věci byl zjištěn dostatečně a není tedy nutné doplňovat v zásadním směru dokazování, když současně žalobce ani zjištěný skutkový stav nezpochybňuje, přistoupil dále k posouzení přiměřenosti uložené pokuty.

Žalobce v projednávané věci spáchal dva jiné správní delikty upravené zákonem o silniční dopravě. První z nich, kvalifikovaný dle ust. § 35 odst. 2 písm. e) zákona o silniční dopravě, spočíval v opakovaném nedodržování schváleného jízdního řádu. Dle schváleného jízdního řádu byl žalobce jako dopravce povinen vypravovat spoje na mezinárodní autobusové lince 000 389 výhradně v termínech od 27. 6. do 7. 9., čas odjezdu z ČR každý pátek v 12.00 hod. Žalobce však v období od 19. 12. 2008 do 12. 6. 2009, tj. mimo období stanovené schváleným jízdním řádem, vypravil na uvedené lince minimálně 27 spojů. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobce nebyl sankcionován za nedodržení doby odjezdu (v 13.00 hod. namísto v 12.00 hod.), jak se v žalobě mylně domnívá, ale za opakované vypravení autobusového spoje na výše uvedené mezinárodní lince mimo období stanovené schváleným jízdním řádem. Pokud se jedná o druhý správní delikt, kvalifikovaný dle ust. § 35 odst. 1 písm. h) zákona o silniční dopravě, není pochyb, že žalobce neprodleně nepředal schválený

jízdní řád mezinárodní linkové dopravy do celostátního informačního systému o jízdních řádech. V souladu s tzv. absorpční zásadou byla žalobci uložena pokuta v zákonném rozmezí dle ust. § 35 odst. 2 písm. e) zákona o silniční dopravě, které umožňuje uložit pokutu až do výše 500.000,- Kč.

Co se týče závažnosti a významu protiprávního jednání žalobce, soud konstatuje, že povinnost dopravce provozovat dopravu na mezinárodní autobusové lince dle schváleného jízdního řádu je stěžejní povinností dopravce. Účelem této úpravy je ochrana oprávněných zájmů cestujících a ochrana hospodářské soutěže na trhu mezinárodní autobusové dopravy.

Soud shodně s oběma správními orgány shledává jako přitěžující okolnost skutečnost, že se v případě žalobce nejednalo o jednorázové vybočení ze stanovených povinností, ale o protiprávní jednání dlouhodobé, trvající minimálně 6 měsíců. Dále shodně se správními orgány spatřuje soud polehčující okolnost v situaci, kdy protiprávním jednáním žalobce nedošlo ke vzniku škody a že žalobci do dne rozhodování o předmětných správních deliktech nebyla za porušení ustanovení zákona o silniční dopravě uložena jiná sankce, tedy se v případě žalobce jedná o první porušení zákona o silniční dopravě.

Žalobci byla uložena pokuta ve výši 80.000,-Kč, tj. v dolní polovině sazby stanovené ust. § 35 odst. 2 písm. e) zákona o silniční dopravě. Soud neshledává výši pokuty k poměrům žalobce za likvidační. Jak již soud uvedl ve svém usnesení ze dne 11. 4. 2012, č. j. 10 A 263/2011-27, kterým žalobě nepřiznal odkladný účinek, z Výkazu zisku a ztrát žalobce za rok 2009 a 2010 vyplývá, že tržby za prodej vlastních výrobků a služeb za rok 2009 dosahovaly 29.589.000,- Kč a za rok 2010 dosahovaly 15.737.000,- Kč. Soud na základě tohoto zjištění dospěl k závěru, že příjmy žalobce jsou natolik vysoké, že zaplacení částky 80.000,- Kč nepředstavuje pro žalobce závažnou újmu i přesto, že v letech 2009 a 2010 účetně vykazoval ztrátu. Žalobce neprokázal, že jeho celkové majetkové poměry jsou tak nepříznivé, že by zaplacení částky stanovené pokuty bylo pro žalobce likvidační.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti a citovaná zákonná ustanovení dospěl soud k závěru, že uložená pokuta ve výši 80.000,- Kč není zjevně nepřiměřená k povaze a závažnosti spáchaných deliktů ani k poměrům žalobce v době ukládání pokuty, a proto návrh žalobce na moderaci uložené pokuty jako nedůvodný zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. června 2015

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová